

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	1311210972
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1311210972.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti povinnému: GYRUS, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Letisko Vajnory, 831 07 Bratislava, IČO: 35 712 961, o vymoženie 685,61 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 36Er/2299/2011, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2013, č. k. 20CoE/64/2013-25, takto

rozhodol:

Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. októbra 2012, č. k. 36Er/2299/2011-14, exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 118,94 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov exekučného konania. O zastavení exekúcie rozhodol s odôvodnením, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). Výrok o trovách exekúcie odôvodnil aplikáciou ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a ich náhradu uložil oprávnenému s ohľadom na dôvod zastavenia exekúcie, pričom v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konkrétne špecifikoval dôvody priznania, resp. nepriznania odmeny za jednotlivé úkony a náhrad hotových výdavkov. O trovách exekučného konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 18. apríla 2013, sp. zn. 20CoE/64/2013, zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora vo výške 87,98 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Odvolací súd bol toho názoru, že výdavky, uplatnené súdnym exekútorom a priznané súdom prvej inštancie, sú neprimerane vysoké. Podľa špecifikácie trov exekúcie si súdny exekútor uplatnil výdavky za doručovanie 33 písomností prostredníctvom kuriérskej služby, pričom za každé takéto doručovanie si uplatnil 1 eur (33 x 1 eur). Z dokladov predložených súdnym exekútorom odvolací súd zistil, že súdny exekútor doručoval prostredníctvom kuriérskej služby 9

písomností, skutočne tak vynaložil výdavky vo výške 9 eur. Zvyšné poštové výdavky súdny exekútor preukázal priloženými doručenkami v počte 7 ks, teda v sume 11,20 eur.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol súdny exekútor dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Názor odvolacieho súdu, že súdny exekútor preukázal doručovanie len 9 písomností prostredníctvom kuriérskej služby nepovažoval za správny. Súdny exekútor doručoval prostredníctvom kuriérskej služby celkovo 33 ks dokumentov, čo zahŕňa 11 x príkaz na začatie exekúcie do bánk, 11 x exekučný príkaz do bánk a 11 x príkaz na odblokovanie účtov do bánk. (33 ks x 1 eur) Súd zobral do úvahy iba 9 doručeníek opatrených pečiatkou kuriérskej služby, i keď v dokumente „Postúpenie návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie“ - č. k. 36Er/2299/2011, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie uviedol v časti náhrada hotových výdavkov, že ako dôkazy k doručovaniu kuriérom sú pečiatky na dokumentoch 33 x. Teda pečiatky jednotlivých bánk na príkazoch na začatie exekúcie, exekučných príkazoch a príkazoch na odblokovanie účtu. Rozdielne dôkazy pre doručovanie kuriérom - pečiatky na doručeníke a pečiatky na dokumentoch vznikli z dôvodu, že počas trvania predmetnej exekúcie doručovali pre exekútorský úrad listiny 2 rozdielne kuriérske služby, a to 3Be s.r.o. a F. B. - BaS. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že oprávnenému uloží povinnosť nahradiť trovy exekúcie vo výške 118,94 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť.

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 239 O. s. p. (v znení účinnom v čase podania dovolania).

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

8. V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozhodnutie exekučného súdu tak, že zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora vo výške 87,98 eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu vykazuje znaky jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže ide o zmeňujúce uznesenie. Prípustnosť dovolania proti

predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 239 O. s. p., ale neprichádza do úvahy, nakoľko ide o rozhodnutie o trovách, kedy podľa § 239 ods. 3 je prípustnosť dovolania podľa ods. 1 a 2 citovaného ustanovenia O. s. p. vylúčená.

9. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa najvyšší súd len na skúmanie prípustnosti dovolania súdneho exekútora smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku, či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O. s. p., pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O. s. p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

10. Súdny exekútor procesné vady konania podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia vyvodiť nemožno.

11. Keďže prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, najvyšší súd ho podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.